

317 / Členové loutkářského souboru čtou pohádky. 50. léta 20. stol.

(d'Usseau), r. L. Zvolánek, Pasekáři (Sokol-Tůma), r. Rud. Sládek, Hadrián z Římsů, r. Jos. Vaněk, 1951 Mordová rokle (Stehlík), Třetí zvonění (Štech). Převedení DS k Újezdni OB. Účast v přehlídkách LUT. 1951 společně s pionýry Začínáme žít (Makarenko), r. uč. Šperlová a J. Kubec, ocenění v kraj. soutěži, Vojnarka, Neklidné stáří (Rachmanov). 1952 Lidé z naší ulice (Karvaš), Chudák manžel, Duchcovský viadukt. Od 1953 předsedou Lidového divadla Lad. Jiřík. Přestávka v činnosti. 1955 Kolébka, r. Jiřík, Kudy kam (O. Šafránek), r. M. Hejduková, Léto (Šrámek), r. Jiřík. 1956 Morálka paní Dulské, jh. Karel Höger (ND), Jana (Řezáčová), Hvězdy nad hradem (Krpata), scéna VI. Uhlíř. 1958 mj. Dům na rozcestí (Stanislav). Dále vedle celovečerních her i večery poezie: Černá bedýnka (Aškenazy), Kniha lesů, vod a strání (Neumann) aj. Časté r. významná osobnost J. Kubec, 1961 Příliš štědrý večer (Blažek), v tomto roce 12 představení. 1962 Nebezpečný věk (Březovský). 1963 Sňatkový podvodník (Daneš), Vassa Železnová. Kromě účasti na okr. též na kraj. přehlídkách. Od 1963 h. v tělocvičně TJ Dynamo, čp. 204, zhoršení podmínek činnosti. 1964 Vláda žen (Merle), Caesar (V+W), Nečekávaný host (A. Christie), 1965 Půlnoční mše (Karvaš). 1967 Paní Pipperová zasahuje. Pokus o vystupování v kině. Pro provozní obtíže činnost Lidového divadla ukončena. Zač. 50. let též DDS.

INFORMACE pro MČAD Miloslav Wimmer, kronikář Ďáblice.

Rkp. 2002.12. s. kART.

Burian, s. 196.

WIMMER Miloslav: Ďáblice. Praha, MarOli 2000, s. 86-91, LD 91-92.

 1949-1957 LS SRPŠ, loutky 50-60 cm, marionety, kulisy vlastní výroby. Mj. O chytrém krejčíkovi, 1951 Dlouhý, Široký, Bystrozraký. Významní členové LS Fr. Obešlo, Stolína, S. Lomoz, Oldř. Doležal, Staněk, J. Raban, Jos. Pros, Novotná, pomáhaly i děti loutkářů.

PRAHA-DEJVICE, s. o. Praha 6

1907 *Probuzení*, dělnická vzdělávací beseda, v hostinci Na Kovárně. 1914 zal. ČOB Svornost, činnost obnovena po I. svět. v. Do 1943 145 představení.

1919 zal. zábavní a vzdělávací SDO Mláď. Do 1943 72 her. DrO Sokola, pronájem tělocvičny v restauraci U Müllerů, 1921 zde zřídili jeviště a zakoupili oponu, rozvinutí činnosti od 1925, kdy vlastní budova s tělocvičnou, v níž postaveno jeviště se zázemím. Sál pro 450 diváků, h. od září do května, 1x měsíčně. Režiséri J. Pišvejc, J. Malý a K. Pavlík. H. jak nenáročně „kasovní trháky“, tak vážnější kusy, např. Vojnarka, Revoluční svatba, Jednácí předkázání, Noc na Karlštejně. 1932 Drama čtyř chudých stěn (Šubert), ocenění v I. soutěži ODi k IX. sletu. 1924-1951

DrO Církve československé v Dejvicích, od 1925 Dramaticko-ochotnická jednota Václav Thám (V. T. 1765- asi 1816, h. a dramatik, překladatel, jeden z iniciátorů českého divadla).

20. léta 20. stol. Dělnické divadlo Roman Tuma, 1930 členem SDDOČ, 1938 hrou Dítě (Šalda) zah. činnost stálé Dělnické scény v Unitarii. Jako JDO Roman Tuma 1943 Poslední muž, společně s JDO Ratolest v Podbabě 1944 Slečna Maria, r. J. Weiss-haupt. Samostatně 1946 Kříž u potoka, r. M. Hlaváčková. Činný i v 60. letech jako DS Roman Tuma OKD 6, např. 1963 Nebezpečný věk (Březovský).

40. léta Vlastenecko-dobročinná obec Baráčníků Bruska.

1964 zal. VIA (dříve DIAF) skupinou studentů SVVŠ Velvarská ul. Nejprve jako DrK, posléze divadélko DIAF (autorská tvorba), mj. Pan učitel vyrušuje, Veni, víd, vici. 1965 nové směřování souboru, Sisyfos a smrt (R. Merle), Král umírá (Ionesco). Hrál se v Redutě a v Divadélku v suterénu ÚDA. 1966 odchodem několika členů na vojnu činnost přerušena (někteří zal. další DS). 1968 činnost obnovena pod názvem VIA. 1969 soubor konstituován Svazem

318 / Křesadlo, Naivní mystérium, 1974.

vysokoškolského studentstva jako oficiální vysokoškolské divadlo, členové nejvíce posluchači VŠ, zejména novinářské fakulty. Např. Plešatá zpěvačka (Ionesco). Vyšli odtud mj. O. Krejča ml., O. Vízner, J. Štěpnička. Od 1972 ve složení J. Rosák, I. Hruběš, I. Chocholouš, Fr. Dočkal, R. Mihina, J. Kopřivová, L. Vinš, účinkoval v malostranském Rubínu, zaměřovali se především na jevištní adaptaci literárních textů, první insc. Caligula (Camus), beatnická poezie Ostrov Sv. Obody, Světélkující mech (T. Takeda), dvě aktovky Munro Sakiho, poté 1974 Pilát Pontský (Bulgakov), účast na ŠP.

1969 zal. na Bořislavce Divadlo na okraji (DNO) jako soubor divadla poezie, později poetické divadlo (Z. Potužil a M. Jelínek). Od 1972 působí v Rubínu na Malé Straně (viz).

1973 zal. Křesadlo při LŠU Praha 6, na detašovaném pracovišti v Kafkově ulici, ved. h. a r. V. Martinec (*1937, pol. 60. let Divadlo Petra Bezruče Ostrava, zač. 70. let Bílé divadlo, viz Břevnov). Rozvíjelo linii chudého pohybového divadla. Nonkonformní fyzicky náročné divadlo na bázi artaudovsko-rituálního principu. 1973 Vagantské putování, na motivy středověkého divadla, inspirace tvorbou Grotowského, Pohádka o ukradeném slunci, 1974 Naivní mystérium (volně podle Ze života hmyzu), akcent na koloběh života a smrti, 1975 Tanec svatého Víta, na biblické náměty, Jako aneb Putování za tajemnými svitky Tripitaka (na motivy Opičího krále), poté soubor zakázán. 1973, 1974, 1975 účast na ŠP. Vyšli odtud profes. h. J. Sedal, J. Unger, V. Freimanová, J. Grygar, J. Vangeli. Po zákazu 1976 na ně navázalo Studio pohybového divadla, ved. N. Vangeli a posléze Vl. Hulec a Alternativní scéna Propast (viz Braník).